

Arrest

nr. 65 984 van 1 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 13 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. EVERTS, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 16 juli 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 18 maart 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Burane (Middle Shabelle). U behoort tot de Ajuran-clan (> Walimangi > Kareem > Rer Naib). U bent nooit getrouwd omdat u er geen tijd voor had; na de dood van uw vader nam u zijn melkhandel over en tussendoor zorgde u ook nog voor de 3 kinderen van uw broer, die zware mentale problemen had. U had bovendien een zwakke gezondheid ten gevolge van uw besnijdenis. Enkele jaren geleden vestigden leden van Al

Shabaab zich in Burane. Ze verboden de vrouwen om nog langer goederen op de markt te verkopen. U werd verboden om melk te verkopen. Vorig jaar eiste Al Shabaab dat u met één van haar leden zou trouwen. U was geschokt door hun aanbod, want het ging om een oude man. U weigerde en zei dat u ziek was. Na herhaaldelijk aandringen vanwege Al Shabaab besloot uw moeder dat u beter Somalië kon verlaten. Zij deed beroep op jullie buurman, Mohamed Ibrahim, die u vergezeld naar Ethiopië. Op een bepaald moment passeerden jullie in Jigjiga en reisden jullie door naar Addis Abeba. U verbleef er een week in het huis van een familie die Mohamed Ibrahim kende. Mohamed nam contact op met uw oom die in Saoedi-Arabië verbleef. Hij stuurde geld en Mohamed betaalde hiermee een smokkelaar, Farah. Deze laatste nam met u het vliegtuig van Addis Abeba naar België. Op 16 juli 2010 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat u de Somalische nationaliteit bezit.

Vooreerst kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt over uw clan, Ajuran.

U stelde te behoren tot de Ajuran en meer bepaald tot de subclan Walimangi (> Kareem > Rer Niab) (gehoor CGVS, p. 4). Op de vraag tot welke clanfamilie deze clan behoort, stelde u dat de Ajuran als clan op zich staat en niet gerelateerd is aan andere clans (gehoor CGVS, p. 4). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat de Ajuran tot de Hawiye behoren (zie informatie in het administratief dossier). Toen u later tijdens het gehoor gevraagd werd of u weet wat 'Hawiye' is, stelde u echter merkwaardig genoeg dat u er al van gehoord had, maar niet weet wat het is (gehoor CGVS, p. 14). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt overigens dat de Ajuran vooral buiten de landsgrenzen van Somalië wonen en hun thuisland hebben in Kenya, terwijl u verklaarde dat ze hun regio van oorsprong in Ethiopië hebben en ook in Somalië wonen (gehoor CGVS, p. 4).

Verder kan worden opgemerkt dat u uw verblijf in Burane, uw beweerde geboorte- en woonplaats gedurende 45 jaar, in de regio Middle Shabelle, niet aannemelijk wist te maken.

U antwoordde op de vraag welke clans allemaal aanwezig zijn in Burane 'Shidle', 'Abgal' en 'Hawadle' (gehoor CGVS, p. 5). U voegde eraan toe dat uw eigen clan, Ajuran, in de minderheid was en de Abgal in de meerderheid (gehoor CGVS, p. 7). Uit de meermaals gestelde en door u ontweken vraag of er gevochten werd in Burane [tussen groepen van verschillende clans] (gehoor CGVS, p. 7), blijkt dat u daar geen weet van heeft (gehoor CGVS, p. 7-8). Nochtans blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat in Burane in minstens 2 verschillende periodes (meer bepaald in 1997 en 2000) zware gevechten plaatsvonden tussen de Hawadle en de Galje'el (zie informatie in het administratief dossier). Wanneer u door de interviewer werd gevraagd of u het begrip 'Galje'el kent, stelde u dat u er al van heeft gehoord, maar niet weet wat het is (gehoor CGVS, p. 7), terwijl het gaat om een clan die goed vertegenwoordigd is in uw beweerde woonplaats en nota bene mede aan de basis lag van conflicten in uw beweerde dorp. Uw bewering dat er vóór de komst van Al Shabaab vrede was in Burane (gehoor CGVS, p. 8) is dan ook opmerkelijk. Verder was u niet in staat om te preciseren wie Burane achtereenvolgens controleerde sinds het begin van de burgeroorlog. U stelde dat Al Shabaab gedurende 'enkele jaren' in Burane verblijft (gehoor CGVS, p. 8). Op de vraag wie Burane vóór de komst van Al Shabaab controleerde zei u eerst dat jullie alleen Al Shabaab zagen (gehoor CGVS, p. 8). Later zei u dat er vóór Al Shabaab de Islamic Courts waren en dat er daarvoor soms groepen kwamen, maar dat u ze niet kent (gehoor CGVS, p. 8). Verder was u niet in staat om veel toelichting te geven bij de aanwezigheid van Al Shabaab in Burane. U kon niet preciseren wie in Burane aan het hoofd stond van Al Shabaab, tenzij dat het waarschijnlijk iemand was met een lange baard (gehoor CGVS, p. 8). U bleek ook niet te weten tot welke clan(s) de leden van Al Shabaab in Burane behoorden (gehoor CGVS, p. 8). Voor wat de leden van Al Shabaab betreft met wie u problemen beweerde te hebben gehad, was u niet in staat om ook maar één van hen bij naam te noemen (gehoor CGVS, p. 9). U wist evenmin of Al Shabaab in Burane een hoofdkwartier had (gehoor CGVS, p. 15).

Voor wat Middle Shabelle betreft, de regio waarin Burane zich volgens u bevindt (gehoor CGVS, p. 2), bleek u de hoofdstad niet te kennen (gehoor CGVS, p. 7), hoewel u de naam van deze hoofdstad, Jowhar, nochtans eerder tijdens het gehoor noemde als zijnde een dorp in de buurt van Burane (gehoor CGVS, p. 7 en zie informatie in het administratief dossier). U bleek de [Al Shabaab-]gouverneur van Middle Shabelle niet te kennen (gehoor CGVS, p. 7), ook niet toen u de naam van de gouverneur werd voorgelegd (gehoor CGVS, p. 7 en zie informatie in het administratief dossier).

Uw meermaals herhaalde bewering dat u 'in de bush' leefde en uw ongeschooldheid kunnen niet worden weerhouden als verklaring voor uw onwetendheid omtrent deze zaken. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u – zelfs in de bush - in de onmiddellijke omgeving van Burane verbleef (gehoor CGVS, p. 2) en dat u zich bovendien als melkhandelaarster verplaatste tussen Burane en Mahaday om daar melk te verkopen (gehoor CGVS, p. 5-6). Uw bewering in de buurt van Burane te leven en voor uw melkhandel verplaatsingen te maken tussen Burane en Mahaday (één uur te voet) (gehoor CGVS, p. 6) laat toe om van u toch een minimum aan kennis te verwachten over de situatie (wie controleerde wanneer, welke clans zijn present, welke clans controleren, ...) in Burane en uw regio, Middle Shabelle. Deze kennis is immers levensnoodzakelijk om uw eigen veiligheidssituatie in te schatten. Het gebrek hieraan laat dan ook toe om vragen te stellen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bovendien is het clansysteem in Somalië dermate determinerend (zie informatie in het administratief dossier), dat uw gebrek aan kennis erover evenzeer vragen oproept bij de waarachtigheid van uw verklaringen over uw nationaliteit.

Verder is ook uw algemene kennis met betrekking tot Somalië ondermaats.

U kon niet preciseren wanneer de **burgeroorlog** in Somalië begon, hetzij 'lang geleden' (gehoor CGVS, p. 13) en ook het motief voor het begin van de burgeroorlog was u onbekend (gehoor CGVS, p. 14). Op de vraag wie toen president was, zei u eerst 'Siad', om daarna aan te vullen met 'Barre', maar gevraagd naar de clan van Siad Barre, kon u niet antwoorden (gehoor CGVS, p. 13). U bleek evenmin te weten door wie Siad Barre van de macht werd verdreven (gehoor CGVS, p. 13). Dit alles is opmerkelijk omdat u op het moment van het begin van de burgeroorlog (in 1991) 26 jaar was en dus oud genoeg was om het begin van de oorlog bewust mee te maken. Men zou er toch mogen van uitgaan dat u – sinds uw land is overgegaan van een toestand van vrede naar een toestand van burgeroorlog - in die 20 jaar in uw directe leefomgeving toch iets moet hebben opgevangen over de redenen waarom en de omstandigheden waarin het land in een situatie van burgeroorlog verzeild raakte. Ook hier kan uw ongeschooldheid bijgevolg niet weerhouden worden als verklaring voor uw onwetendheid hieromtrent.

Op de vraag naar de belangrijkste meerderheids- en minderheidsclans in Somalië stelde u dat u er geen kende, en dat u alleen de clans in Burane kende, met name Abgal, Shidle en Hawadle (gehoor CGVS, p. 14). Ook wanneer u enkele courante clan(familie)s werden genoemd, met name 'Hawiye', 'Habr Gedir', 'Darod' en 'Midgan', zei u telkens dat u er al van gehoord had, maar dat u niet weet wat het is (gehoor CGVS, p. 14) (zie informatie in het administratief dossier). U bleek verder niet te weten wie sinds Siad Barre (dus sinds 1991 (zie informatie in het administratief dossier)) president is geweest van Somalië, noch wie de huidige president is van Somalië (gehoor CGVS, p. 14), hetgeen evenzeer verbazing wekt. U kon ook geen enkele naam van een Al Shabaab-leider in Somalië geven (gehoor CGVS, p. 14) en u weet niet of er naast Al Shabaab een regering is in Somalië (gehoor CGVS, p. 15). Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u de Somalische nationaliteit zou bezitten. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u terecht een 'vrees voor vervolging' of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenya (zie informatie in het administratief dossier).

De door u voorgelegde medische attesten van van Dr. Luc Bosmans (dd. 9 december 2010) en van Dr. Katja Van Houdenhoven (dd. beiden 18 februari 2011) tonen aan dat u besneden bent en dat u twee operatieve ingrepen onderging. Zonder afbreuk te willen doen aan de ernst van deze medische problematiek, kan worden opgemerkt dat deze attesten geen bewijswaarde hebben voor uw Somalische nationaliteit en zodoende hogervermelde bedenkingen niet kunnen veranderen. Voor wat besnijdenis betreft kan nog worden gezegd dat ook in hogervermelde landen waar het Somalisch wordt gesproken, met name in Djibouti, Ethiopië en Kenya, besnijdenis wordt toegepast.

U legde geen documenten neer om uw identiteit (waaronder nationaliteit) of reisweg te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster beroept zich op de *“Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel, en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals aan de Commissaris-generaal opgelegd door de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”*. Verzoekster meent dat de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing niet deugdelijk zijn omdat ze niet getuigen van een zorgvuldige afweging van de betrokken belangen en in sommige gevallen feitelijk onjuist zijn. Ze is dan ook van mening dat de door de commissaris-generaal aangevoerde motieven de bestreden beslissing niet kunnen dragen en dat de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur geschonden is. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat ze, mede omwille van een gebrek aan behoorlijke feitenvergaring en aan een zorgvuldige afweging van de belangen van verzoekster, niet voldoende werd voorbereid.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk.

Waar verzoekster beweert dat haar verklaringen niet of incorrect werden opgenomen, kan de Raad slechts vaststellen dat dit geen grondslag vindt in het administratief dossier. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoekster naar aanleiding van het verhoor de gelegenheid kreeg bijkomende opmerkingen te maken, doch naar aanleiding van het verhoor geen enkele opmerking heeft gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor, noch met betrekking tot de communicatie tussen de dossierbehandelaar, de tolk en haarzelf. Ook in het verzoekschrift licht verzoekster niet in het minst toe dewelke van haar verklaringen niet werden genoteerd zoals zij ze heeft afgelegd, noch omwille van welke concrete redenen of aan welke omstandigheden dit te wijten is. Het staat verzoekster vrij te bewijzen dat wat de commissaris-generaal stelt dat zij verklaard heeft, op een andere manier werd gezegd. Het volstaat echter niet eenvoudigweg te ontkennen dat de weergegeven verklaringen niet zouden overeenstemmen met hetgeen gezegd werd. De afgevaardigde ambtenaar van het Commissariaat-generaal heeft er geen persoonlijk belang bij dat de verklaringen van de asielzoeker onjuist zouden worden weergegeven. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat het vermoeden dat wat in het gehoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoekster werkelijk heeft verklaard (RvS, nr. 108.470 van 26 juni 2002). Verzoekster bewijst in casu niet het tegendeel (RvV, nr. 360 van 22 juni 2007). Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven. Uit het door verzoekster neergelegde

verzoekschrift blijkt dat verzoekster zowel de feitelijke, als de juridische overwegingen kent, zodat het doel is bereikt dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht wordt beoogd. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster verklaart Somalië te zijn ontvlucht omdat zij er als melkverkoopster op de markt geviseerd werd door de Al Shabaab. De asielaanvraag werd afgewezen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden Somalische nationaliteit en afkomst, en derhalve evenmin aan haar hierop gebaseerde asielmotieven.

3.2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

3.3. Verzoekster voegt bij het verzoekschrift een fotokopie van een geboorteakte. De Raad hecht echter geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien dienen documenten om enige bewijswaarde te hebben, te worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Verder is het merkwaardig dat dit stuk in 1970 werd uitgereikt te Mogadishu, terwijl verzoekster verklaart geboren te zijn in 1965 in Burane waar ze haar hele leven woonde (gehoorverslag CGVS, p.2).

3.4. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoekster terecht uitvoerig werd ondervraagd over de Somalische maatschappij. Ze kreeg aldus de mogelijkheid haar nationaliteit aan te tonen nu ze niet in het bezit was van genoegzame identiteitsdocumenten. Verzoekster bleek echter niet in staat deze vragen adequaat te beantwoorden noch haar beweerde Somalische nationaliteit aan te tonen.

3.4.1. Verzoekster legt landeninformatie, rechtspraak en een "*verslag over de Ajuran*" neer, opgemaakt door Dr. Virginia Luling, licentiaat, master en doctor in de sociale antropologie en gespecialiseerd in Zuid-Somalië, in het bijzonder de stad Afgooye nabij Mogadishu. Verzoekster stelt dat het CGVS zich baseert "*op foutieve informatie om tot haar beslissing te komen*". Immers volgens deze academicus die zich voornamelijk baseert op getuigenissen van de Ajuran gemeenschap in het V.K. en de gezamenlijke Brits-, Deens-, Nederlandse missie te Nairobi, zijn de Ajuran een autonome clan die niet verbonden zijn aan de Hawiye. Verzoekster meent dan ook dat haar niet kan verweten worden de Hawiye niet te kennen. Verzoekster meent tevens dat de "*verwachte kennis staat geenszins in verhouding tot haar persoonlijke situatie en achtergrond*" en dat van verzoekster kan "*niet worden verwacht dat ze een zo uitgebreide geografische, politieke en etnische kennis tentoonspreidt als diegene waarnaar door de Commissarisgeneraal tijdens het verhoor werd gepeild*". Voorts meent ze dat haar onwetendheid "*uit haar afkomst en gebrek aan opleiding voorkomt*".

De door verzoekster neergelegde informatie over de Ajuran kan niet door verweerder afgedaan worden als enkel toepasselijk op de Ajuran uit het Verenigd Koninkrijk. Minstens kan op basis van alle informatie van het administratief dossier en het verzoekschrift niet worden uitgesloten dat de Ajuran een autonome clan zijn, en evenmin dat Dr. Luling heeft vastgesteld dat de Ajuran vaak ten onrechte worden geassocieerd met de Hawiye. Hoe dan ook en daargelaten de positie van de Ajuran, kon van verzoekster als lid van de Arujan-clan wel bekendheid worden verwacht met de Hawiye of althans moet

ze van hun bestaan afweten, wat niet het geval is ("*Hawiye. Weet je wat wat het is? Ik heb er al van gehoord maar weet niet wat het is*", zie gehoorverslag CGVS, p. 14).

Verzoeksters voorgehouden profiel van ongeschoolde, ongeletterde vrouw en "*eenvoudige verkoopster van melk op de lokale markten*" kan de vastgestelde onwetendheden geenszins vergoelijken. Verzoekster toont geenszins aan dat zij een opleiding behoeft, laat staan "*moderne communicatiemiddelen*" moet bezitten om haar directe en dagelijkse leefwereld te kennen.

Een gebrek aan schoolse opleiding is in casu trouwens geheel irrelevant nu de Somalische maatschappij in essentie een orale maatschappij is en maatschappelijke gegevens dan ook mondeling worden doorgegeven. Het is dan ook niet ernstig dat verzoekster die vanaf haar geboorte, 45 jaar onafgebroken in Burane, Somalië woonde, nagenoeg onbekend is met haar directe, ook visuele omgeving. Verzoekster kon quasi geen (sub-)clans noemen die haar regio en land bevolkten, terwijl de gestructureerde clancontacten het sociale en economische leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is in het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. De clan in Somalië is zowel een sociaal bindmiddel als een element van maatschappelijke repulsie, de clanstructuren en de familiale clangeschiedenis worden reeds op zeer jonge leeftijd aan kinderen aangeleerd en doorheen het leven verder geïllustreerd. Gezien verzoeksters leeftijd kan dan ook een uitgebreide, minstens elementaire kennis verwacht worden van de sociale en maatschappelijke gegevens te meer nu ze marktkraamster was en aldus in het centrum werkte van het sociale gebeuren. Indien verzoekster beklemtoont dat ze zelf de regio Middle Shabelle en de hoofdstad ervan, Jowhar, heeft vermeld als dorp in de buurt van Burane alsook de steden Mahady en Fidoow dan kan slechts uit het CGVS-verhoor blijken dat verzoekster talrijke direct nabije dorpen niet kent. Dit kan slechts verbazen nu verzoekster verklaarde dat haar vader vee had en aldus kan worden verwacht dat verzoekster minstens de namen kent van de nabijgelegen dorpen waar de dieren konden grazen of waar burens vandaan kwamen. Hoe dan ook is ondenkbaar dat verzoekster onbekend kon blijven met lokale leiders, voornamelijk krijgsheren en omliggende dorpen en ze zelfs de namen ervan niet herkende die haar werden voorgelegd terwijl ze jarenlang de markten afliep en er melk verkocht en doorheen de oorlog in Somalië bleef wonen. Verzoeksters bewering dat alles rustig was voor de komst van de Al Shabaab wordt door de door haar neergelegde informatie ontkend. Daaruit blijkt dat de Ajuran als kleine minderheidsgroep zwaar werden vervolgd in de burgeroorlog en de clan gevlucht is naar het buitenland of naar andere gebieden binnen Somalië, voornamelijk Mogadishu waar ze in kraakpanden wonen. Het is dan ook onaanvaardbaar dat verzoekster hiermee geheel onbekend kon blijven indien ze Ajuran is en in Somalië had gewoond. Er kan dan ook bezwaarlijk geloof worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden nationaliteit.

3.4.2. Verzoekster voegt tevens aan het verzoekschrift een "*Vonnis van de Asiel- en Immigratierechtbank van het Verenigd Koninkrijk dd. 6 oktober 2009*" en een "*Arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 28.815 van 17 juni 2009*". Daargelaten de vraag of het vergelijkbare zaken betreft, wijst de Raad erop dat hij een administratief rechtscollege is waarvan de uitspraken geen precedentswaarde hebben (RvS 28 maart 2006, nr. 156.942), wat eveneens dient te worden vastgesteld wat de uitspraken van het *Asylum and Immigration Tribunal* in het V.K. betreft. Tenslotte doen het "*Uittreksel uit het rapport 'Harsh War, Harsh Peace' van Human Rights Watch*"; de "*Ontwerpresolutie van het Europees Parlement van 2 september 2010 over de humanitaire crisis in Somalië*" en het "*Reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken*" evenmin afbreuk aan de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas. De Raad voor vreemdelingenbetwistingen betwijfelt geenszins de verontrustende situatie in Somalië. Het volstaat echter niet te verwijzen naar de algemene situatie in het beweerde land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoekster nood zou hebben aan internationale bescherming. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

3.5. Waar verzoekster verder aanvoert dat zij "*haar verklaringen in de Somalische taal heeft afgelegd*" en dat dit "*houdt minstens een sterke indicatie van haar nationaliteit in*", benadrukt de Raad dat talenkennis geenszins als een bewijs van nationaliteit kan worden beschouwd nu het Somali tevens in buurlanden van Somalië zoals Djibouti, Ethiopië en Kenya gesproken wordt. Dit geldt tevens voor de vaststelling dat verzoekster besneden is, wat blijkt uit het medisch attest dat zij neerlegt, nu vrouwenbesnijdenis in meerdere Afrikaanse landen voorkomt. Hoe dan ook, verzoekster is een vijfenveertigjarige vrouw. Ze verklaarde vrijwillig ongehuwd te zijn, wat blijkbaar door haar stam en

uitgebreide familie werd gerespecteerd. Verzoekster toont niet aan afkomstig te zijn uit Somalië zodat de daaruit afgeleide vrees alsnog gedwongen gehuwd te worden met een "oude man" van de Al Shabaab evenmin kan overtuigen en verzonnen voorkomt. Verzoekster toont dan ook niet aan waarom de besnijdenis die decennia geleden gebeurde thans nog een vervolging kan uitmaken.

3.6. Verzoekster beperkt zich verder tot loutere verwijzingen naar verklaringen waarvan zij de commissaris-generaal verwijt ze onvoldoende in aanmerking te hebben genomen, en het louter herhalen van haar voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er evenmin afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster argumenteert "*dat Somalië al jarenlang het strijdtoneel vormt van een binnenlands conflict, dat volgens verzoekster dan ook kwalificeert als conflict in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet*" en vreest "*ten prooi [te] vallen aan levensbedreigend en willekeurig geweld, maar ook aan onmenselijke en vernederende behandelingen, zoals dat voor haar vlucht naar België reeds is gebeurd.*"

4.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006. Wat artikel 48/4 §2 c van de vreemdelingenwet betreft benadrukt de Raad dat aangezien verzoeksters voorgehouden Somalische nationaliteit geenszins kan overtuigen, zij evenmin aannemelijk maakt dat haar vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië.

4.3. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet .

5. Wat verzoeksters medische problemen betreft die zij staaft aan de hand van een medisch attest, benadrukt de Raad dat hij overeenkomstig artikel 9 ter, §1 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 niet bevoegd is om bij de behandeling van een beroep tegen een beslissing van het CGVS inzake asiel en subsidiaire bescherming te oordelen over de vraag of verzoekster aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch over de vraag of zij een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate verzorging mogelijk is in het land van herkomst. Verzoekster dient zich inzake de beoordeling van haar medische problemen met de voorgelegde medische attesten te richten tot de geëigende procedure.

6. De overige aangevoerde opmerkingen en argumenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

7. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK